

dannelse, jfr. § 14, eller gennem anden uddannelse have erhvervet sig tilsvarende kvalifikationer.

§ 13. I hvert stift ansættes af kirkeministeriet en kirkeskolekonsulent, hvis opgave er:

- 1) at vejlede i forbindelse med kirkeskolerens oprettelse og gennemførelse,
- 2) at varetage administrationen i forbindelse med uddannelsen af undervisere ved kirkeskolerne.

§ 14. I hvert stift eller i flere stifter i samarbejde etableres:

- 1) basisuddannelse af kirkeskolelærere af et omfang på minimum 300 timer. Basisuddannelses formål er, at deltagerne
 - a) erhverver sig indsigt i kristendommen, dens baggrund og stilling i forskellige samfund,
 - b) erhverver sig kendskab til religionspædagogiske områder, herunder særlig færdighed i behandling af fagdidaktiske og metodiske problemstillinger,
 - c) får en indføring i pædagogik og psykologi.

Basisuddannelsen afsluttes med en prøve.

Nærmere regler for basisuddannelsens struktur og indhold fastsættes af kirkeministeren.

- 2) Videregående uddannelseskurser. Nærmere regler fastsættes af kirkeministeren.

Stk. 2. Kirkeskolekonsulenterne varetager administrationen af disse kurser.

§ 15. Der oprettes et religionspædagogisk institut, hvis opgave er:

- 1) at foretage grundforskning inden for religionspædagogiske emner,
- 2) at udarbejde undervisningsmateriale til kristendomsundervisning,
- 3) at gennemføre kursus med religionspædagogiske emner.

§ 16. Kirkeskolens udgifter afholdes af menighedsrådene gennem den kirkelige ligning.

Stk. 2. Undervisningen er gratis.

§ 17. Konsulentløningerne og udgifterne til basisuddannelsen, den videregående uddannelse og det religionspædagogiske institut afholdes af staten.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget bygger på det forslag om kirkeskole, som hovedbestyrelsen for FDF/FPF har udarbejdet.

Grundlaget for forslaget er den opfattelse, at barnedåben, som den forvaltes i folkekirken, må efterfølges af dåbsoplæring i et undervisningsmiljø, der forener kundskabsmeddelelsen med deltagelse i kristne ytringsformer som bøn, bekendelse, lytten og lovsang.

Med det beskrevne grundlag tages der ikke stilling til indbyrdes afvigende, teologisk begrundede, dåbssyn, idet forslagens intention er at anvise en ramme, der er så rummelig, at den kan respektere den frihedstradition, der på alle områder er karakteristisk for dansk kirkeliv.

Den aktuelle anledning til forslaget om en kirkeskole er den nye folkeskolelovs gennemførelse,

der medfører, at faget kristendomskundskab/religion ikke længere kan betragtes som dåbsoplæring.

Da folkeskolen således ikke mere har til opgave at formidle dåbsundervisning, må det være naturligt, at folkekirken selv får betingelser for at tilbyde denne undervisning, og eftersom folkekirkens forhold ordnes ved lov, må et kirkeligt undervisningstilbud realiseres igennem en lov om kirkeskole.

Forslaget til lov om kirkeskole, som hermed præsenteres og stilles til rådighed, er en tilkendegivelse af, at dåbsoplæringen under de givne betingelser må finde plads i den danske folkekirkes eget miljø og placeres under menighedsrådenes ansvarsområde, så alle – uanset alder – får tilbud om kirkelig undervisning.